

af dets Ransomraade udenfor Kjøbenhavns Volde, og jeg vil spørge de Herrer, om der er Nogen af de Herrer, som tør benegte, at det var en fast Overbevisning ikke alene hos Landets Børn indenfor og udenfor Voldene men ogsaa hos dets Bønder og Fjender, at Danmarks Frelse afhang af, om Kjøbenhavn holdt sig eller ikke. Var det ikke denne Overbevisning, der grundfæstede Kongens Beslutning om at blive og dø i sin Nede, og var det ikke den, der af Bønder, Matroser, Borgere, og Studenter skabte Folk, som ikke frygtede for at maale sig med Verdens første Krigere, ansøgte af Datidens første Feltherre, og var det ikke denne Overbevisning, der bragte denne Hærsejrer til at sende sine bedste Soldater og sine bedste Generaler til at foretage en forgjæves Storm paa Kjøbenhavns Volde, fordi han følte, at hvis Kjøbenhavn blev undsat, var hans Øreb paa Danmarks Nige tillige sluppet? Og var det ikke denne samme Overbevisning, der bragte Danmarks Allierede, Hollænderne til at vove det dristige Foretagende at angribe den ligesaa talrige, ligesaa vel udrustede svenske Flaade under selve Kronborgs og Helsingborgs Kanoner for at bringe Hovedstaden den nødvendige Undsætning? De Herrer ville maaske sige, at hvad der dengang skete, vil ikke ske nu, da saa Meget har forandret sig siden den Tid. Ja, Meget har forandret sig, men der er dog Noget, som ikke har forandret sig. Seg vil sige, at de Befæstningsværker, som den Gang vare tidsvarende, ikke længere ere det, og jeg tror heller ikke, at alene Mod, Doffresser og Fædrelandsfærlighed ville være tilstrækkelige til at lære at haandtere de bedre Vaaben, som Tiden har bragt. Men hvad der ikke har forandret sig — og det er min faste Overbevisning — er Betydningen af Kjøbenhavn for Rigets Bestaaen. Man har ansøgt forskjellige Grunde imod Kjøbenhavns Befæstning. Naar jeg ansører disse, kommer jeg ganske vist til at gjentage, hvad der er sagt af tidligere Talere, men jeg skal dog nævne dem. Der er blevet ansøgt, at Kjøbenhavns Befæstning vil klenkebinde Hæren til Hovedstaden. Seg kan ikke forstaa denne Grundis Berettigelse, og jeg vil henstille til de Herrer, om de tro, der skal en større Styrke til at forsvare det befæstede Kjøbenhavn end det fuldstændig aabne Kjøbenhavn. Der er dernæst blevet sagt, at Hæren med mindre Styrke og mindre Kraft vilde modsætte sig et Landgangsforøg, og med mindre Kraft kæmpe i aaben Mark for at fæste Fjenden tilbage, naar den i Nyggen havde en Reduite. Seg tror ikke, at denne Grund behøver nogen nærmere Belysning, thi den indeholder en saadan Mistillid til den Mand, som man maa antage til enhver Tid befæle den danske Hær og dens Føre, at jeg ikke nærmere vil indpegaa den. Man har tillige sagt, at dersom en Fjende angreb og tog et befæstet Kjøbenhavn, vilde han aldrig slippe det igjen. Nu vil jeg spørge de Herrer, om De tro,

at en Fjende, der tager det aabne Kjøbenhavn, og som finder det i sin Interesse at beholde det, vil betænke sig paa at befæste det, og om De tro, at han saa er villigere til at tilbagegive eller give Slip paa de faste Anlæg, han selv har anlagt, end paa dem, han har taget. Man har tillige igaar under Diskussionen ansøgt som Motiv for ikke at befæste Kjøbenhavn, at Kjøbenhavn indeslutter saa store Kjøstbarheder og saa store Samlinger, som i Tilfælde af en Beleiring vilde blive udsatte for Ødelæggelse. Ja, jeg kan dertil kun svare, at, skal Hensynet til vore Samlinger og deres Værd og Kjøstbarhed lamme vor Arm, naar det gjælder om Forsvar for vort Land, vor selvstændige Bestaaen og Tilværelse, saa ere disse Samlinger virkelig altfor kjoftbare, og saa var det bedre, at de laa paa Havets Bund. Dersom man, som man ogsaa har ansøgt, vil sige, at Kjøbenhavns Befæstning vil fordre saa store Befostringer, at det vil være ødelæggende for vort Land, saa tror jeg det ikke, men jeg er ikke Finantsmand nok til at afgjøre dette Spørgsmaal, jeg skal kun sige saa Meget, at naar man er af den Anskuelse, at Kjøbenhavns Befæstning er for kjoftbar, saa skal man ikke komme her og tale om at foretage storartede Flytninger af Hærens og Flaadens Etablissementer, thi disses Flytning og Oprettelse paa andre Steder vil koste langt Mere end Kjøbenhavns Befæstning. Man vil jo nemlig ikke alene blive nødt til at flytte, men man vil ogsaa blive nødt til at befæste det Sted, som man saa anviser disse Etablissementer til Opholdssted. Seg kan forstaa et øret Medlem, som udtalte igaar den pinklige Tjælske, der maatte fylde alle Beboerne af de andre Landsdele, hvis Landets Forsvar hovedsagelig skulde indskrænkes til Forsvaret af Sjælland og Kjøbenhavn (S. Madsen: Sør!). „Sør“ siger det ærede Medlem, men jeg vil sige, at dersom det kunde blive indlydende for disse Medlemmer og for disse Beboere, at deres Provinds forsvares bedst paa Sjælland og ved Kjøbenhavn, saa vilde de maaske som fædrelandsfærlige Mænd finde sig i denne Tanke. Thi det er ganske bestemt, og det skal siges atter og atter, at ethvert Løfte om et Forsvar i Sylland og paa Fyn er illusorisk, og jeg er overbevist om, at intet Forsvar er langt af foretrække for et illusorisk og fuldstændig unyttigt Forsvar. Der blev igaar gjentagende sagt af de ærede Medlemmer af Hvertallet, der havde Ødet, at dette Hing havde ved enhver Leilighed viist sin Ofteberedvillighed, saasnart der var Tale om Landets Forsvar. Disse Forsikringer, mine Herrer, nytte Intet, thi hvor Kjendsgjerningerne tale, maa Ødet tie. Seg behøver ikke at minde de Herrer om, at det er paa tredie Aar, at vi behandle Hærløvens Revision, og vi ere ikke komne et Skridt videre, og to Gange have de Herrer negtet Bevillingen til et Pantsekskib, som alle Sagkyndige have erklæret for at være nødvendigt